

Nieuwsbrief AR Updates - Nummer 27, 2013

Nummer 27, 2013

Redactie: prof. mr. dr. A.R. Houweling, mr. L. Kirkpatrick, mr. M. Assenberg van Eijssen, mr. R. van Hemert, mr. P.H. de Jongh, mr. C.P. Kuijer, mr. drs. T.J. Post, I.J. Schipper, mr. S.A. Slootweg, mr. V. Twilt, mr. R.R.T. van de Ven en mr. S. Wiersma-Helal.

INHOUDSOPGAVE

Hof

Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2013:2466 25-06-2013

Bestuursacademie/AVM

Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2013:2355 25-06-2013

werknemster/De Maatschap Notarissen

Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2013:2629 18-06-2013

Saint-Gobain Weber Beamix B.V./werknemer

Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2013:2635 18-06-2013

Coolworld Nederland/werknemer

Rechtbank

Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2013:4102 04-07-2013

Stichting Kwadrantgroep/werknemer

Uitspraken zonder ECLI

Rechtbank Overijssel 21-06-2013

Stichting Saxion/werknemer

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Stichting Kwadrantgroep/werknemer

Ontbinding arbeidsovereenkomst lid RvB wegens verstoorde arbeidsrelatie. Toepassing wachtgeldregeling vanaf 2017 mogelijk in strijd met WNT. Kantonrechter wijst verzoek om toepassing van artikel 1.6 lid 2 WNT af

Werknemer is sinds 1 juni 1989 in dienst van Kwadrantgroep, laatstelijk in de functie van lid van de raad van bestuur. Kwadrantgroep verzoekt de arbeidsovereenkomst te ontbinden wegens een verstoorde arbeidsrelatie. Kwadrantgroep heeft een vergoeding aangeboden bestaande uit wachtgeld (conform de CAO Thuiszorg 2004), een vergoeding van € 35.800 en een tegemoetkoming in de kosten van rechtsbijstand van maximaal € 3.000.

De kantonrechter oordeelt als volgt. Niet in geschil is dat de arbeidsovereenkomst op korte termijn dient te eindigen, zodat de arbeidsovereenkomst wordt ontbonden. Ten aanzien van de vergoeding wordt het volgende overwogen. Partijen zijn het eens over de uitleg van de bepaling in de brief van 5 september 2006, waarin staat vermeld dat werknemer ‘in het geval van ontslag wegens de redenen genoemd in artikel 12 onder b en c van Bijlage III van de voorgaande arbeidsovereenkomst (...) tot 12 november 2016’ gerechtigd is tot wachtgeld conform – kort gezegd – de CAO Thuiszorg 2004. Volgens partijen dient deze bepaling aldus te worden uitgelegd dat een volledige aanspraak op wachtgeld tot het 65e jaar ontstaat in het geval Kwadrantgroep de arbeidsovereenkomst van werknemer voor 12 november 2016 opzegt. Uit de stukken en het verhandelde ter terechtzitting blijkt dat partijen onder ogen zien dat de overgangsregeling van de op 1 januari 2013 in werking getreden Wet normering bezoldiging topfunctionarissen in de publieke en semipublieke sector (WNT), mogelijk eraan in de weg staat dat na 1 januari 2017 uitbetaling plaatsvindt van voornoemd wachtgeld, omdat op die datum de in de WNT genoemde grens van € 75.000 bruto zal zijn overschreden. Kwadrantgroep verzoekt de kantonrechter toepassing te geven aan het bepaalde in artikel 1.6 WNT, waarin – kort gezegd – staat vermeld dat bovenwettelijke uitkeringen onverschuldigd zijn betaald, tenzij de betaling voortvloeit uit een rechterlijke uitspraak.

De kantonrechter wijst dit verzoek af. De WNT staat er niet aan in de weg dat een hogere

vergoeding wordt toegekend dan € 75.000. Nu partijen ter terechtzitting hebben aangegeven dat zij afgesproken hebben dat zij zich niet uitlaten over de omstandigheden die tot de verzochte ontbinding hebben geleid, kan de kantonrechter niet inhoudelijk beoordelen of de billijkheid in de onderhavige situatie klaarblijkelijk eist dat een vergoeding wordt toegekend zoals verzocht. De kantonrechter is weliswaar niet gebonden aan de WNT, maar aan deze wettelijke regeling dient wel een zekere reflexwerking te worden toegekend. Niet in geschil is dat werknemer in beginsel de keus heeft tussen toepassing van voornoemde wachtgeldregeling dan wel toepassing van artikel 10 van de arbeidsovereenkomst. De kantonrechter kan er mitsdien vanuit gaan dat Kwadrantgroep zich gebonden acht de met werknemer overeengekomen wachtgeldregeling, dan wel de in de arbeidsovereenkomst opgenomen contractuele afvloeiingsregeling na te komen. Indien Kwadrantgroep vorenbedoelde regeling(en) niet nakomt, staat het werknemer vrij in een aparte procedure de nakoming daarvan te vorderen. Volgt ontbinding onder toekenning van een vergoeding van € 35.800 en een vergoeding van maximaal € 3.000 als tegemoetkoming in de kosten van rechtsbijstand.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 04-07-2013

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2013:4102

Zaaknummer: K L 432129 - VZ VERZ 13-116 (E)

Rechters: J.A. Werkema

Advocaten: G.N. Paanakker en A.J.H. Geense

Wetsartikelen: 7:685 BW en 1.6 WNT

RECHTSPRAAK

werkneemster/De Maatschap Notarissen

Ontslag van 53-jarige secretaresse notariskantoor zonder enige compensatie kennelijk onredelijk. De enkele omstandigheid dat sprake is van een lang dienstverband en dat collega-werknemers wel (maar zij niet) een vergoeding hebben gekregen is onvoldoende tot kennelijke onredelijkheid te concluderen. Suppletie WW

Werkneemster (geboren 1956) is in 1999 in dienst getreden van De Maatschap in de functie van secretaresse (laatstelijk voor 17,5 uur per week). Met toestemming van het UWV heeft De Maatschap de arbeidsovereenkomst opgezegd tegen 30 september 2009 wegens bedrijfseconomische redenen. Aan werkneemster is gefixeerde schadevergoeding wegens onregelmatige opzegging verstrekt. In dezelfde periode zijn drie collega-werknemers ontslagen. Twee van hen hebben via het netwerk van De Maatschap ander werk gevonden. De derde heeft gedurende een periode van 27 maanden suppletie gekregen op de WW-uitkering. Werkneemster stelt zich op het standpunt dat de opzegging kennelijk onredelijk is. De kantonrechter heeft de vordering afgewezen.

Het hof oordeelt als volgt. Doorslaggevend zijn de op dat moment redelijkerwijs voorzienbare gevolgen (schade) die de opzegging met zich brengt voor de individuele werknemer wiens arbeidsovereenkomst wordt opgezegd. De lengte van het dienstverband en de wijze waarop met andere ontslagen werknemers is omgegaan zijn wel omstandigheden die bij de beoordeling van de gestelde kennelijke onredelijkheid relevant (kunnen) zijn. Het hof acht de volgende omstandigheden relevant. De opzeggingsgrond (bedrijfseconomische redenen) ligt in de risicosfeer van de werkgever. Werkneemster was ten tijde van het ontslag 53 jaar en heeft altijd goed/voldoende gefunctioneerd. Kansen op de arbeidsmarkt zijn gering voor een oudere werknemer. De Maatschap heeft onvoldoende aan scholing gedaan. Deze omstandigheden tezamen maken het ontslag kennelijk onredelijk. Het hof zal aan werkneemster een schadevergoeding naar billijkheid toekennen. Bij de bepaling van de hoogte daarvan zal worden aangesloten bij de met medewerkster 1 overeengekomen regeling. De WW-uitkering van medewerkster 1 is gedurende 27 maanden aangevuld, met een maximum van 30% van het laatstverdiende salaris. De maximale suppletie voor werkneemster per maand bedraagt (30%

van € 1.145,88 =) € 343,76 bruto. Werkneemster ontving de eerste twee maanden een WW-uitkering van € 759 en de overige 25 maanden € 708,40. Het verschil met het laatstverdiende loon bij De Maatschap (ad € 1.145,88) is respectievelijk € 386,88 en € 437,48. Derhalve wordt uitgegaan van de maximale suppletie van € 343,76 bruto per maand gedurende 27 maanden, derhalve € 9.281,52 (27 x € 343,76), afgerond € 9.280 bruto. (NB: Van 1 oktober 2009 tot 31 oktober 2012 ontving werkneemster een WW-uitkering.)

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 25-06-2013

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2013:2355

Zaaknummer: HD 200.092.207/01

Rechters: C.M. Aarts, M.J.H.A. Venner-Lijten en M.G.W.M. Stienissen

Advocaten: J. in 't Ven en Ph.C.M. van der Ven

Wetsartikelen: 7:681 BW

RECHTSPRAAK

Bestuursacademie/AVM

Finale kwijting in vaststellingsovereenkomst ter zake afkoop van alle uitkeringsrechten tussen Bestuursacademie en werknemer staat niet in de weg aan inroepen garantiebepaling uit koopovereenkomst tussen Bestuursacademie en AVM (waarvan X eigenaar is) ter zake van uitkeringsrechten. Inroepen garantiebepaling naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid niet onaanvaardbaar

De Bestuursacademie heeft als onderwijsinstelling opleidingen aangeboden ten behoeve van het openbaar bestuur. X is van 1992 op basis van een ambtelijke aanstelling in dienst van Bestuursacademie geweest. X heeft – samen met anderen – in 2001 de private onderneming AVM opgericht. Bij overeenkomst van 2001 heeft X een onderdeel van Bestuursacademie overgenomen (management buy-out). In de koopovereenkomst is een garantiebepaling opgenomen met betrekking tot onder meer de FPU-aanspraak en aanspraken uit het sociaal plan. X is voor 50% in dienst gebleven van de Bestuursacademie en voor 50% in dienst getreden van AVM. Vanaf 2003 heeft de Bestuursacademie met X gesproken over een beëindiging van het dienstverband. Uiteindelijk hebben partijen in 2005 een minnnelijke regeling getroffen waarbij de Bestuursacademie € 100.000 aan vergoeding wegens afkoop van alle uitkeringsrechten van X heeft betaald aan X. Partijen hebben elkaar over en weer finale kwijting verleend. X heeft zijn aanstelling bij AVM uitgebreid naar 0,8 fte. Op 1 juli 2007 is X uit dienst getreden van AVM. Per deze datum is hij voor 100% (1 fte) gebruik gaan maken van zijn FPU-pensioenrechten bij het ABP. Tevens heeft X per 1 juli 2007 een FPU-Gemeentenuitkering (ook aangeduid als FPU-plus-uitkering) aangevraagd en gekregen, gebaseerd op een aanstelling van 0,8 fte. Het ABP heeft bij AVM de ‘werkgeverslasten FPU Gemeenten’ ten behoeve van X in rekening gebracht. Thans vordert AVM vergoeding van deze kosten van Bestuursacademie/BAZN met een beroep op de garantiebepaling uit de koopovereenkomst. Bestuursacademie verzet zich hiertegen, stellende dat nu X eigenaar van AVM is, de tussen partijen gesloten vaststellingsovereenkomst met finale kwijting zich tegen toewijzing van de vordering verzet.

Het hof oordeelt als volgt. X heeft in die beëindigingsovereenkomst uitdrukkelijk afstand gedaan van alle uitkeringsrechten tegen betaling door de Bestuursacademie van een bedrag van € 100.000 ineens (artikel 3). Die afspraak kan, naar het oordeel van het hof, redelijkerwijs niet anders worden gelezen dan dat partijen daarbij doelden op de uitkeringsrechten voortvloeiend uit het op dat moment nog bestaande dienstverband van 0,5 fte tussen X en de Bestuursacademie. Dat hierbij, zoals de Bestuursacademie stelt, ook de garantie-aanspraken uit het in 2002 aan AVM overgedragen dienstverband door X werden afgekocht (lees: door X werden prijsgegeven), valt noch uit de overeenkomst noch uit de daaraan voorafgaande onderhandelingen af te leiden. Dat X bij het sluiten van de betreffende overeenkomst tevens optrad als vertegenwoordiger van AVM en in die hoedanigheid AVM (ook) heeft verbonden is al evenmin uit de gewisselde correspondentie en de overigens overgelegde stukken af te leiden. Het voorgaande betekent evenwel dat AVM ook slechts een garantie heeft voor de aanspraken die voortvloeien uit de 0,5 fte-aanstelling bij haar en niet de uiteindelijke 0,8 fte-aanstelling. De slotsom luidt dus dat de Bestuursacademie niet kan worden gevolgd in haar stelling dat AVM naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid geen beroep toekomt op de Overnameovereenkomst.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 25-06-2013

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2013:2466

Zaaknummer: HD 200.106.415/01

Rechters: C.M. Aarts, M.J.H.A. Venner-Lijten en H. van Ham

Advocaten: R.A. van Dijk en R.G.A.M. Theunissen

Wetsartikelen: 6:248 BW

RECHTSPRAAK

Stichting Saxion/werknemer

Netwerkbeheerder verkoopt computers van school via Marktplaats, terwijl ze aan een goed doel geschonken moesten worden. Beleid met betrekking tot afvoer overtollige computers niet bij werknemer bekend. Ontbinding met C=0,7

Werknemer is in 1997 in dienst getreden van Stichting Onderwijscentrum Twente (thans: Saxion). Laatstelijk is hij werkzaam geweest op de school Edith Stein als netwerkbeheerder. Stichting Onderwijscentrum Twente heeft verzocht de arbeidsovereenkomst te ontbinden, omdat werknemer computers van de school via Marktplaats heeft verkocht, met de kennelijke bedoeling de opbrengst daarvan voor zichzelf te behouden. Werknemer wist dat hij deze computers naar een goed doel moest afvoeren. De kantonrechter Enschede heeft de arbeidsovereenkomst op 4 oktober 2012 ontbonden zonder toekenning van een vergoeding (zie AR 2012-0910). Bij beschikking van 10 april 2013 heeft de kantonrechter de beschikking van 4 oktober 2012 herroepen en bepaald dat een nieuwe behandeling van het destijds door de Stichting Onderwijscentrum Twente ingediende verzoek zal plaatsvinden (zie AR 2013-0544). Werknemer heeft een voorwaardelijk tegenverzoek ingediend.

De kantonrechter oordeelt als volgt. Niet aannemelijk is geworden dat werknemer bekend was met het beleid met betrekking tot de afvoer van overtollige spullen van de ICT-afdeling. Het had werknemer, beleid of niet, duidelijk moeten zijn dat het niet de bedoeling kon zijn dat hij zonder voorafgaand overleg met zijn leidinggevende computers, gefinancierd met publieke middelen, op Marktplaats.nl te koop aanbod. Hij heeft daarmee de schijn over zich afgeroepen 'meerdere' (en dus meer dan twee stuks) computers voor een 'leuk' bedrag te willen verkopen en de opbrengst te willen behouden. Hij heeft daarmee het vertrouwen van Edith Stein beschaamd. Nu er geen sprake was van bij werknemer bekend beleid, de mail met toestemming van zijn leidinggevende multi-interpretabel was, is de beoogde beëindiging van de arbeidsovereenkomst, ondanks het onjuiste handelen van werknemer wel een zeer zware maatregel, zeker gelet op het goede functioneren van werknemer gedurende circa 16 jaar. Voorts is door de op non-actiefstelling en publiciteit binnen Edith Stein ontbinding van de arbeidsovereenkomst onvermijdelijk geworden. Volgt ontbinding met C=0,7 (afgerond 39.600

bruto), waarbij rekening is gehouden met de wachtgeldregeling. Ten aanzien van het voorwaardelijk tegenverzoek wordt dezelfde vergoeding toegewezen.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 21-06-2013

Zaaknummer: ECLI:NL:RBOVE:2013:1181

RECHTSPRAAK

Coolworld Nederland/werknemer

Concurrentiebeding blijft geldig bij voortzetting en/of omzetting tijdelijke arbeidsovereenkomst ook indien deze met een lichte loonsverhoging gepaard gaat. Uitleg concurrentiebeding aan de hand van Haviltex

Werknemer is op 16 oktober 2006 voor de duur van zes maanden in dienst getreden van Coolworld. In de schriftelijke arbeidsovereenkomst stond onder meer een concurrentiebeding opgenomen. Deze arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd is vervolgens per 16 april 2007 schriftelijk met één jaar verlengd en het salaris verhoogd tot € 2.750 bruto per maand. In de schriftelijke aanvulling staat onder meer vermeld: 'Overige rechten en plichten blijven zoals deze in de arbeidsovereenkomst van 16/10/2006 tot 15/04/2007 zijn overeengekomen.' Op 10 april 2008 is de arbeidsovereenkomst met ingang van 16 april 2008 omgezet in een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd, waarbij het brutosalaris van werknemer is verhoogd naar € 2.900 bruto per maand. De bij die gelegenheid door partijen gemaakte afspraken zijn schriftelijk vastgelegd in een 'Aanvulling op de arbeidsovereenkomst'. Daarin zijn partijen onder meer overeengekomen: '- De overige bepalingen in de arbeidsovereenkomst blijven onverminderd van kracht.' Werknemer heeft de arbeidsovereenkomst met ingang van 1 januari 2011 opgezegd. Hij is vervolgens in een sales-functie in dienst getreden van CoolEnergy, een bedrijf dat zich bezighoudt met ten opzichte van Coolworld concurrerende activiteiten. De vraag is of het concurrentiebeding tussen partijen geldig is gebleven en in hoeverre werknemer het beding heeft overtreden.

Het hof oordeelt als volgt. Het enkele feit dat het concurrentiebeding aanvankelijk deel uitmaakte van een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd, brengt niet mee dat het beding thans niet meer geldig zou zijn. De uitdrukkelijke verwijzingen naar de eerdere overeenkomsten bij de verlenging van de arbeidsovereenkomsten is voldoende. Dat werknemer bij Coolworld is gegroeid van een junior functie naar een senior functie in de buitendienst was redelijkerwijs te voorzien en behoort tot een normaal carrièreverloop, zodat geen sprake is van 'een ingrijpende wijziging waardoor het beding aanmerkelijk zwaarder is gaan drukken'.

Het hof stelt voorop dat bij de uitleg van een concurrentiebeding ex artikel 7:653 BW, zoals in casu, de zogenaamde Haviltex-norm als maatstaf heeft te gelden (zie: HR 18 november 1983, ECLI:NL:HR:1983:AG4691 en HR 4 april 2003, ECLI:NL:HR:2003:AF2844). Bij het vaststellen van de bedoeling van partijen spelen de bewoordingen van het schriftelijk overeengekomen concurrentiebeding een belangrijke rol. Gelet op de formulering van het eerste verbod uit artikel 17 van de arbeidsovereenkomst heeft de kantonrechter terecht geoordeeld dat dit verbod werknemer niet verbiedt om in dienst te treden van een concurrerende onderneming, mits deze geen zaken of diensten levert of afneemt van relaties van Coolworld. Het eerste verbod betreft immers het zelf beginnen of voeren van een bedrijf. Gesteld noch gebleken is dat werknemer een bedrijf heeft opgezet of dit voert, noch als zelfstandige, noch in dienst van CoolEnergy. De stelling van Coolworld dat werknemer reeds door het in dienst treden bij een bedrijf als werknemer dit bedrijf 'voert', heeft de kantonrechter terecht verworpen. Naar het oordeel van het hof kan voorts in de vermelding in artikel 17 van de arbeidsovereenkomst dat de in die bepaling opgenomen verboden gelden indien de werknemer na het eindigen van de arbeidsovereenkomst (onder meer) als werknemer in dienst treedt van derden, niet worden gelezen dat werknemer het eerste verbod van artikel 17 van de arbeidsovereenkomst reeds overtreedt door in dienst te treden van een concurrerend bedrijf, zoals CoolEnergy heeft gesteld. De betreffende vermelding moet namelijk in één adem worden gelezen met het daarvoor in artikel 17 van de arbeidsovereenkomst geformuleerde eerste verbod ('bedrijf te beginnen of te voeren'), nu uitdrukkelijk sprake is van 'de verboden als vervat in dit artikel'. Kortom, werknemer heeft het concurrentiebeding niet overtreden.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 18-06-2013

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2013:2635

Zaaknummer: HD 200.102.579/01

Rechters: C.M. Aarts, C.E.L.M. der Smeenk-van Weijden en M.J.H.A. Venner-Lijten

Advocaten: W.A.A. van Kuijk en M. van der Chijs

Wetsartikelen: 7:653 BW

RECHTSPRAAK

Saint-Gobain Weber Beamix B.V./werknemer

Werkgever niet aansprakelijk voor val werknemer over deurmat thuis. Het oorzakelijk verband tussen deze val en het eerdere arbeidsongeval bij werkgever (voetletsel) kan niet worden toegerekend aan de werkgever

Werknemer werkt sinds 1 juli 2004 als heftruckchauffeur/orderpicker op de afdeling kleinverpakking bij Maxit. Op 10 mei 2006 is werknemer tijdens zijn werkzaamheden gewond geraakt doordat hij is aangereden door een heftruck (stapelaar) bestuurd door een collega. Daarbij heeft werknemer onder andere vier gebroken tenen van de rechtervoet opgelopen. Op 28 juni 2006 heeft werknemer (weer) enige tijd op de heftruck gewerkt. Eenmaal thuisgekomen die dag is werknemer naar eigen zeggen gestruikeld over een deurmat ten gevolge waarvan hij ernstig knieletsel heeft opgelopen. Werknemer heeft Saint-Gobain/Maxit (ook) aansprakelijk gesteld voor de gevolgen van dit tweede hem thuis overkomen ongeval. Hij heeft daartoe aangevoerd dat zijn voet nog niet geheel was genezen, dat hij door de werkzaamheden op de heftruck op 28 juni 2006 weer (meer) last heeft gekregen van zijn voet als gevolg waarvan zijn rechterbeen is gaan 'slepen' met als direct gevolg dat hij bij thuiskomst over een deurmat is gestruikeld. Saint-Gobain betoogt dat de schade voor zover deze is veroorzaakt door de val over de deurmat op 28 juni 2006 gelet op het bepaalde in artikel 6:98 BW in alle redelijkheid niet aan haar mag worden toegerekend. Daarbij heeft Saint-Gobain gewezen op de aard van de aansprakelijkheid en de aard van de gedraging (geen verwijt aan Saint-Gobain voor de struikelpartij), de voorzienbaarheid of waarschijnlijkheid van de val mede gezien het tijdsverloop en ten slotte de verre verwijderbaarheid van het verband tussen het bedrijfsongeval en de struikelpartij (de lengte van de causale keten).

Het hof oordeelt als volgt. Aannemend dat werknemer op de bewuste dag na het werk mogelijk zelfs meer last had aan zijn rechtervoet dan voordat hij met zijn werk begon (zo verklaart hij ook), doet zich vervolgens de vraag voor of gezien de in de getuigenverklaringen geschetste omstandigheden (een gewone inloopmat, die er mogelijk nog niet lang lag) een condicio sine qua non-verband moet worden aanvaard tussen de gevolgen van het bedrijfsongeval op 10 mei 2006 en de struikelpartij over de betreffende mat. Er is naar het

oordeel van het hof weinig fantasie voor nodig om aan te nemen dat een in zijn lopen enigszins gehinderde voetganger bij enige oneffenheid op zijn looppad eerder onderuit zal gaan dan iemand die kan beschikken over een gezond stel benen. In zoverre kan en mag worden aangenomen (zoals werknemer ook zelf als getuige verklaard heeft) dat het letsel aan zijn rechtervoet en de daarmee gepaard gaande pijn door de belasting van het rijden op een heftruck in die ochtend minst genomen mede hebben bijgedragen tot zijn val/struikelpartij. Ook het hof begrijpt dat zekerheid op dit punt niet (meer) zal zijn te verkrijgen, maar neemt dit voor zijn verdere oordeel wel als uitgangspunt. Alsdan is de vraag of deze struikelpartij en de daarmee gepaard gaande val en het daaruit voortvloeiende knieletsel (gegeven dat c.s.q.n.-verband) in het licht van artikel 6:98 BW dient te leiden tot een toerekening van de gevolgen van die val aan het bedrijfsongeval waarvoor Saint-Gobain/Maxit op grond van artikel 7:658 BW aansprakelijk is. Het hof realiseert zich dat het hierbij om letsel gaat én dat artikel 7:658 BW een schuldaansprakelijkheid inhoudt. Niettemin beantwoordt het hof de vraag ontkennend. Werknemer kon zelf invloed uitoefenen op de inrichting van zijn thuissituatie en was met die situatie ook bekend. Bovendien is de aanwezigheid van een inloopmat bij de voordeur zodanig gewoon te achten dat deze geen aanleiding geeft te moeten veronderstellen dat hiermee een potentieel gevaarlijke maar niettemin voor werknemer onvermijdbare situatie in het leven wordt geroepen. Enige voorzienbaarheid dat een dergelijk ongeval kan plaatsvinden ligt niet voor de hand anders dan de hiervoor vermelde ervaringsregel dat een in zijn lopen lichamelijk enigszins gehinderde voetganger een grotere kans op een val zal maken dan een volledig gezond persoon. Een redelijkerwijs te verwachten of voorzienbaar gevolg ligt daarin echter niet besloten.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 18-06-2013

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2013:2629

Zaaknummer: HD 200.113.303-01

Rechters: C.M. Aarts, C.E.L.M. der Smeenk-van Weijden en A.P. Zweers-van Vollenhoven

Advocaten: A. van Hoey Smith en A.P. Hovinga

Wetsartikelen: 7:658 BW en 6:98 BW